

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Ловеч, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА

Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
ПЛАМЕН ПЕНОВ

при участието на секретаря ЦВЕТОМИРА БАЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛЯ ДАНКОВА Въззивно гражданско дело
№ 20224300500274 по описа за 2022 година

Производството с правно основание чл. 258 и сл. от ГПК

–

Постъпила е въззивна жалба № 260414/08.04.2022 от Й. С. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Ловеч, ул. „*****“ № 9, вх. А, ет. 4, ап. 12 чрез адв. С. Л. от ЛАК, със съдебен адрес: гр. Ловеч, пл. „Т.К.“ № 1, комплекс „Д.“, вх. Б, ет. 1, ап. 4 против съдебно решение № 260006/от 22.03.2022 г. по гр.д. 1912/2020 г. на Районен съд Ловеч. Въззивникът посочва, че обжалва постановеното съдебно решение като неправилно и незаконосъобразно в частта в която са отхвърлени предявените против **ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО РИБАРСТВО И АКВАКУЛТУРИ /ИАРА/**, с Булстат: *****, с адрес: гр. Б., ул. "К.А.Б. ", № 1, искове с правно основание чл. 67, ал. 7, т.2 и т. 3 от Закона за държавният служител. Подробно се обосновава становището, че в обжалваната си част решението е неправилно поради неправилни приложение на материалният закон и необоснованост. Обсъжда се, че първата инстанция е направила неправилни изводи, който не мотивирала. Акцентира се върху основателност на предявените искове, който са допустими и доказани по представените доказателства Моли атакуваното

съдебно решение да бъде отменено в частта му с която е отхвърлена претенцията правно основание чл. 67. ал. 7, т. 3 от ЗДСл. до пълния претендиран размер на сумата от 723.24 лева /или за сумата от 364.76 лева. както и претенцията с правно основание чл. 67. ал. 7. т. 2 от ЗДСл. До пълния претендирай размер на сумата 2784.66 лева /или за сумата от 1231,62 лева, както и относно непълно уважения размер на претендираните разноси и в частта, с която е осъден да заплати на ИАРА сумата от 36,41 лева разноси по делото съразмерно отхвърления размер на иска като неправилно и незаконосъобразно и предявените искове да бъдат уважени до пълния претендиран размер на двете претенции като основателни и доказани, претендира разноси за двете съдебни инстанции. Моли да бъде разпитано повторно вещото лице.

Представен е писмен отговор №26054./№ 26.04.2022 г. **ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО РИБАРСТВО И АКВАКУЛТУРИ /ИАРА/, с Булстат: *****, с адрес: гр. Б., ул. "К.А.Б. ", № 1/** чрез проц.представител **юрисконсулт К. П.** Заявява, че жалбата е неоснователна излага аргументи в тази насока Възразява да бъде повторно разпитано вещото лице. Моли да се отмени изцяло постановеното Решение № 260006/22.03.2022г., постановено по гр.д.№ 1912/2020г. по описа на Районен съд Ловеч, съгласно изложените във въззивната жалба от ИАРА съображения.

Постъпила е въззивна жалба №260486/15.04.2022 **ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО РИБАРСТВО И АКВАКУЛТУРИ /ИАРА/, с Булстат: *****, с адрес: гр. Б., ул. "К.А.Б. ", № 1/** чрез проц.представител **юрисконсулт К. П.** против съдебно решение № **260006/**от 22.03.2022 г. по гр.д. 1912/2020 г. на Районен съд Ловеч, в частта която Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури /ИАРА/, е осъдена да заплати на Й. С. Н. сумата от **358.48** лв. /триста петдесет и осем лева и четиридесет и осем стотинки/, представляваща частично уважен размер на исковата претенция от 723.24 лв. за положен от лицето труд по време на официални празници, ведно със законната лихва върху тази сума, начиная от подаване на иска 13.11.2020г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от **1553.04** лв./хиляда петстотин петдесет и три лева и четири стотинки/, представляваща част от уважената претенция от 2784.66 лв. за положен извънреден труд по време на почивни дни, ведно със законната лихва върху посочената сума, начиная от предявяването на иска 13.11.2020г., до окончателното изплащане на вземането, сумата от **112.12** лв./сто и дванадесет лева и дванадесет стотинки/ държавна такса съразмерно с уважената част от иска, както и сумата от **401.77** лв. /четиристотин / и един лева и седемдесет и седем стотинки/ - възнаграждение за вещи лица, както и

разноските по делото пред първата инстанция в размер на **392.34 лв./**триста деветдесет и два лева и тридесет и четири стотинки/.

Подробно се обосновава становището, че съдебното решение е недупостимо, неправилно, необосновано постановено при противоречие на съдопроизводствените правила. Обсъжда се нарушения на процесуалните права. Акцентираща се върху неоснователност на предявените искове, които са неоснователни и недоказани. Моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено изцяло като неправилно и незаконосъобразно и предявените искове да бъдат отхвърлени.

Представен е писмен отговор №260862/№ 29.06.2022 г от от Й. С. Н. ЕГН *****, с адрес: гр. Ловеч, ул. „*****“ № 9, вх. А, ет. 4, ап. 12 чрез адв. С. Л. от ЛАК, със съдебен адрес: гр. Ловеч, пл. „Т.К.“ № 1, комплекс „Д.“, вх. Б, ет. 1, ап. 4. Заявява, че жалбата е неоснователна излага аргументи в тази насока. Молим да се отхвърли въззивната жалба като неоснователна и недоказана, да се потвърди постановеното първоинстанционно решение в обжалваната му част както и да му се присъдят сторените разноски за въззивната инстанция.

Н., редовно призован, в съдебнозаседание се явява лично и с процесуален представител адв. Л.. Заявява, че поддържа въззивната жалба и моли да бъде присъдено обезщетение в пълния претендиран размер.

ИАРА,редовно призована, в съдебно заседание не изпраща представител.

От представените доказателства по гражданско дело №1912/20 година на Ловешки районен съд, становището на страните,преценени поотделно и в тяхната взаимна връзка и обусловеност, съдът приема за установени следните фактически обстоятелства:

Съдебно решение №260006/22.03.22 година по гр.д. №1912/20 г. на ЛРС е валидно и допустимо, но след проверка на неговата правилност ,приложените писмени и гласни доказателства обосновават незаконосъобразността му ,в частта в която е отхвърлен иска за претендираните обезщетения. Съдебният акт е допустим, тъй като не са обосновани доводите на ИАРА в такава насока. Възражението на ИАРА, че районният съд се е произнесъл по възражение за прихващане, а не за погасителна давност не определят сезиране с непредявен иск. Необсъждането

на всички направени възражения касае правилността на съдебния акт и предвид качеството на въззивния съд като инстанция по същество определя включването им при въззивния контрол. Недопустимостта на съдебното решение е свързана с липсата на абсолютни процесуални предпоставки, които съдът следи служебно или наличие на отрицателни процесуални предпоставки, или съществуването на относителни такива/при възражение на страната/. Възражението за изтекла погасителна давност е неоснователно, тъй като доколкото се претендират суми за извънреден труд, същите не са периодично дължими и не попадат в приложното поле на чл. 11, б. "в" от ЗЗД. В казуса не се установява липсата на положителни или наличие на отрицателни проц. предпоставки, поради което съдебното решение от 22.03.22 година е допустимо.

Й. С. Н. е назначен със заповед №13.03.2001 г. на Ипп. Директор на АИРА в Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури на длъжност началник – отдел „риболовен надзор“ – Ловеч, връчена му на същата дата. В периода от 2001 г. многократно са изменяни елементите на служебното правоотношение с работодателя. Със заповед №162/12.05.2015 година Н. е преназначен на длъжност „главен инспектор РК-длъжностно ниво КДА9 в отдел „Рибарство и контрол“ - Централен Дунав-гр. Русе, ГДРК, ранг четвърти с основна месечна заплата в размер на 1100 лева, считано от 13.05.2015 г./заповедта е връчена на 14.05.2015 година/. На 18.05.2015 г. ищецът-въззивник се е запознал в длъжностната си характеристика.

Работодателят е прекратил служебното правоотношение с Й. Н. по силата на заповед №ЧР-13/23.02.2018 г. на основание „съкращаване в щата“ – чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Заповедта е връчена при отказ на 23.02.2018 г. С влязло в законна сила съдебно решение -1983/07.02.2020 г. по адм. д. №1529/2019 г. на ВАС, заповед №ЧР-13/23.02.2018 г. на изп. директор на ИАРА е отменена като незаконосъобразна.

Й. Н. е работил предвид установените елементи на служебното правоотношение по заповед №404/26.11.2014 г., в която е посочено работно време при петдневна работна седмица и дневно работно време с 8 часов работен ден. В чл. 8 от Устройствения правилник на ИАРА / в редакцията към процесния период/ е установено, че работното време на администрацията е 8 часа дневно с променливи граници от 7.30 до 18.30 часа с почивка 30 минути,

която може да се ползва между 12.00 до 14.00 часа и с период на задължително присъствие от 10 до 16 часа. В чл. 8 ,ал.2 от УПИАРА е посочено, че със заповед на главния директор се определя продължителността и реда за отчитане на работното време по ал.1. По делото такава заповед не е представена.

От заключението на съдебно –счетоводните и съдебно-техническата компютърна експертизи /които съдът възприема като обосновани и мотивирани и съобразява/ се доказва, че за процесния период от първи март 2016 г. до юли 2017 г. Н. е работил през почивни дни и официални празници, като е извършвал проверки на водоеми в Ловешка област, съставял констативни протоколи за нарушения и стриктно попълвал писмената документация. От пътните листи на ползвания лек автомобил ,които са проверени и подробно описани от вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза съдът приема, че се потвърждава извода за полагания труд през този период. В съдебно заседание е изслушана св. В.Т. и от нейните свидетелски показания, които съдът обсъжда като достоверни/ тъй като са конкретни и точни/, е видно, че представените и анализирани от вещото лице документи отразяват извършваната контролна дейност от Н.. За целите на съдебното производство не е необходимо в настоящия съдебен акт да се цитира всяка от датите на официални и почивни дни, както и отработените часове, тъй като тази информация е елемент на съдебно-счетоводната експертиза. Необходим и достатъчен е анализът и обобщаване на данните за процесния период от 01.03.2016 до юли 2017 година. В допълнителното заключение №262185/18.05.2021 г. на съдебно-счетоводната експертиза са установени констативните протоколи и актове за нарушения за кои конкретно дати се отнасят, какви дни от съответните месеци са били, като са изчислени и отработените часове по брой и заплащане.

Съдът е сезиран с обективно съединени иски за присъждане на трудово възнаграждение на основание чл.67,ал.7, т.3 от ЗДСл във връзка с чл.150 от КТ в размер на сумата 732.24 лева – неплатено допълнително възнаграждение за положен извънреден труд на официални празници и сумата 2784.66 лева- неплатено допълнително възнаграждение за положен извънреден труд през почивни дни. Съдът съобрази, че с протоколно определение от 05.10.2021г. районният съд е приел изменение на исквете , които да се считат предявени за заплащане на доп.тр.възнаграждение за

положен труд в дните на официални празници за периода от 01.03.2016 г. до 23.02.2018 г. за сумата 723.24 лева и за заплащане на доп.тр.-възнаграждение за положен труд по време на почивни дни за периода от 01.03.2016 г. до 23.02.2018 г. в размер на сумата 2784.66 лева, ведно със законна лихва върху тези вземания от датата на предявяване на иска до окончателно изплащане.

Й. Н. е работил по силата на служебно правоотношение с работодателя – ответник от 13.03.2001 г. на различни длъжности. Съществен елемент на това служебно правоотношение е уговореното между страните работно време. По приложените заповеди на Директора на ИАРА за целия процесен период липсва клауза относно ненормиран работен ден или сумарно отчитане на работното време. И това е така не само предвид съдържанието на вложените в трудовото досие на Й.ов документи, а и предвид липсата на заповеди на Директора на ИАРА установяващи промяна в работното време. С оглед характера на правоотношението като служебно и свързано с осъществяване на специфична дейност, съдът съобразява действието на разпоредбите на специалния закон – Закон за държавния служител относно извънредния труд и подзаконовите нормативни актове- Устройствен правилник на Изпълнителна Агенция по рибарство и аквакултури приет с МПС №95/18.05.2010 г., Правилник за вътрешния трудов ред в ИАРА в редакцията им към процесния период. Изпълняваната длъжност и място на работа от Й. Н. е в Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури. Тази административна структура осъществява дейности по прилагане на политиката в областта на рибарството, държавния надзор, контрол върху риболовните дейности в рибностопански води и обекти и от това произтичат и специфичните функции по длъжностна характеристика на Н..

Контролът върху ползването и опазването на рибните ресурси се упражнява от ИАРА чрез оправомощени за това служители-чл. 54, ал.1 от Закона за рибарството и аквакултурите. Този вид контролна дейност обуславя и правомощията на тези служители по чл. 54, ал.2 от ЗРАК/ в редакция към процесния период/, а именно:

1. проверяват разрешителните за стопански риболов, регистрацията на лица, които извършват дейност, подлежаща на регистрация по този закон, и билетите за любителски риболов;
2. контролират производството, превозването и разселването на

носители на генетичен материал;

3. контролират спазването на режима на ползването на рибните ресурси;

4. контролират риболовните уреди, оборудването, спомагателните материали и другите технически средства за извършване на риболов;

5. (изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г.) контролират издадените генетични сертификати;

6. отвеждат принудително нарушителите с неустановена самоличност в най-близкото поделение на Министерството на вътрешните работи;

7. изземват и задържат вещите - предмет на нарушението, както и вещите, които са послужили за неговото извършване;

8. контролират търговията с риба, други водни организми и продукти от тях по отношение на произхода и правилата за първа продажба;

9. съставят актове за констатирани нарушения на т

Като главен инспектор „Рибарство и контрол –Централен Дунав“ Н. е осъществявал оперативни функции по надзор и контрол върху стопанския риболов и аквакултурата, спазването на правилата на отговорен риболов, опазването на рибните ресурси, търговията с водни организми и продукти и други функции по Закона за рибарство и аквакултурите на територията на областите Велико Търново, Габрово,Ловеч,Плевен, Разград, Русе, Търговище, Силистра и Шумен. В изпълнение на вменените му служебни задължения възникният ищец е извършвал оперативен надзор и контрол върху стопанския и любителски риболов и аквакултури, съставял актове за административни нарушения по ЗРАК. При установеното работно време с нормална продължителност от 8 часов работен ден по документите в трудовото досие не се доказва възражението на работодателя, че полагания труд в почивни дни и официални празници е елемент от ненормирано работно време.

Ненормираното работно време изрично е уредено в чл. 50,ал.1 от ЗДСЛ като времето ,в което държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си и след изтичането на работното време в работни дни, без да се нарушава междудневната и междуседмичната почивка. Веднага е видно, че разграничението касае изпълнение на задълженията във време, което е

обвързано с междуседмичната и междудневна почивка. В чл. 50,ал.3 от ЗДСл е постановено, че полагане на такъв труд не се заплаща, а се компенсира с платен годишен отпуск до 12 дни. В казуса е въведено твърдение за полагане на труд в почивни дни и официални празници и не са представени доказателства относно спазване на предвидените почивки за конкретния служител.

В чл. 55,ал.1 от ПВТРИАРА е установено, че началния и крайния час на работното време на служителите в отделите „Рибарство и контрол“ към ГД „Рибарство и контрол“, които извършват контролна дейност се установява съобразно месечния график на планираните проверки. Този график обаче се изготвя от началник – отдел РК, съгласува с главен директор на ГД „РК“, главен секретар и ресорен изпълнителен директор . Въпреки твърденията в отговора на ИАРА №I260142/11.01.2021 г. , че Й. Н. е работил на ненормиран работен ден в делото не е представен документ, от който да се потвърди това обстоятелство .

Втората хипотеза относно вида на работното време ,т.н. сумарно работно време също е предвидено в чл. 49 от ЗДСл.В чл. 49,ал.2 от ЗДСл е посочено, че органа по назначаване може да установи сумарно изчисляване на работното време, седмично,месечно или за друг период, но не повече от 6 месеца.

В разпоредбата на чл. 60,ал.1 от ПВРИАРА е посочено, че за конкретни служители с изрична заповед на Изпълнителния директор на ИАРА може да бъде установено сумарно изчисляване на работното време. Едновременно с това се утвърждава и поименен график за работа за периода с установено сумарно изчисляване, които се съхраняват най – малко 3 години и се осигурява непрекъснатата междудневна почивка не по-малко от 12 часа. По делото липсват данни за сумирано изчисляване на работното време, както предвид писмени документи, така и гласни доказателства.

Работодателят е направил възражение, че се касае до полагане на труд при ненормирано работно време от Н., който е бил компенсиран с почивни дни. От изслушаната съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертизи не се установява по безспорен начин, кога , по какъв ред и с колко дни е бил компенсиран въззивникът- ищец и съдът приема, че това възражение не е доказано.

Съдебния състав проследи законодателното решение относно полагане и отчитане на извънреден труд в почивни дни и официални празници от държавните служители и установи, че в чл. 70 от ЗДСл изрично е имало уредба на точно този конкретен вид труд. С бр.95/2003 г. на ДВ обаче чл. 70 от ЗДСл е отменен.Както от вносителите на законопроекта, така и при разискване в пленарна зала на 27.06.2003 г. законодателят се е мотивирал ,че в чл. 67,ал.3 от ЗДСл е установен реда да изплащане на допълнителни възнаграждения.

В чл. 50а от ЗДСл има легална дефиниция на извънредния труд-труд полаган от държавните служители извън установеното работно време , освен когато по чл. 50 от ЗДСл се полага по мотивирана писмена заповед на органа по назначението.По делото такава заповед не е представяна . Доколкото има разграничение между трудово и служебно правоотношение има бланкетна правна норма – чл. 50а,ал.2 от ЗДСл, която препраща към разпоредбите на КТ относно продължителност, отчитане и заплащане на извънредния труд. Независимо от вида на правоотношението с работодателя-трудово или служебно, категорично е виждането, че извънредния труд се престира само по изключение и затова изисква точни правила за неговото допускане-писмена заповед на работодателя, по-високо заплащане и стриктно отчитане. В чл. 55,ал.1 от ЗСл е определено, че официални празници за държавните служители са дните посочени в чл. 154,ал.1 от КТ. След 2017 г. е уредено за държавните служители кои са неприсъствени дни при съвпадане на офиц.празници с почивни дни или обявяване от МС еднократно на дни за отдаване обществена почит на важни исторически личности. Предвидено е , че допълнителното възнаграждение за извънреден труд, за труд през дни на официални празници е в удвоен размер на базата на броя дни.

Й. Н. е полагал труд и извършвал проверки във водоемите в различни области през периода 2016-2018 г. през време на почивни дни и празници въз основа на сведения и сигнали на граждани,а не по силата на предварително установен график. От заключението на съдебно-счетоводната експертиза от 18.05.2021 г. се доказва, че за процесния период при ответника-въззивник няма заповеди за извънреден труд в почивни дни и официални празници. Същевременно за конкретните дни има пътни книжа и документи за ползвано гориво,съдържат се твърденията и в св. показания на В.Т. и данни по заключението на съдебно-технико компютърната експертиза , че Н.

действително е полагал труд на посочените дати. Размерът на исковите претенции съдът обосновава със заключението на съдебно-счетоводната експертиза от 18.05.2021 г., тъй като по нея са приспаднати сумите за възнаграждение на 05.12.2016 г., 13.09.2016 г. По отношение на труда, полаган на 23.05.2016 г., 05.09.2016 г. и 23.09.2016 г. в тежест на ответника – работодател е да докаже възражението, че Н. е ползвал почивни дни и ги е отработвал на съответните дати, но такива доказателства липсват. При формиране на размера на дължимото доп.възнаграждение вещото лице е съобщило, че за март 2016 г., май 2016 г., юни 2016 г., декември 2016 г., февруари 2017 г., март 2017 г., юни 2017 г. не са приложени документи, че Н. е ползвал последващи след определените дати почивни дни, при спазване на изискването за междудневна и междуседмична почивка. Следователно сумата дължима за полаган труд в почивни дни възлиза на 2784.66 лева, а за труд през дни на официални празници - 723.24 лева.

При тези обстоятелства Ловешки окръжен съд намира, че обективно съединените искове предявени от от Й. С. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Ловеч, ул. „*****“ № 9, вх. А, ет. 4, ап. 12 чрез адв. С. Л. от ЛАК, със съдебен адрес: гр. Ловеч, пл. „Т.К.“ № 1, комплекс „Д.“, вх. Б, ет. 1, ап. 4 против **ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО РИБАРСТВО И АКВАКУЛТУРИ /ИАРА/**, с Булстат: *****, с адрес: гр. Б., ул. "К.А.Б. ", № 1, с правно основание чл. 67, ал. 7, т.2 и т. 3 от Закона за държавният служител за заплащане на сумата 364.76 лева –допълнително трудово възнаграждение за положен извънреден труд през дните на официални празници за периода от 01.03.2016 г. до 23.02.2018 г и за заплащане на доп.тр.-възнаграждение за положен труд по време на почивни дни за периода от 01.03.2016 г. до 23.02.2018 г. в размер на сумата 1231.62 лева, ведно със законна лихва върху тези вземания от датата на предявяване на иска до окончателно изплащане са основателни и доказани и следва да бъдат уважени.

Следователно атакуваното съдебно решение № **260006**/от 22.03.2022 г. по гр.д. 1912/2020 г. на Районен съд Ловеч, в частта, в която са отхвърлени облигационните искове е неправилно и следва да бъде отменено и исковите уважени. Съдебният акт в останалата атакувана част като законосъобразен следва да бъде потвърден.

Предвид този изход от процеса ИАРА следва да заплати на Й. Н. сумата 350 лева-съдебно-деловодни разноски за настоящата инстанция .ИАРА следва да внесе в полза на бюджета по сметка на ЛОС сумата 100 лева държавна такса ,тъй като по иска в размер на 354.76 лева се дължат 14.59 лева , а по иска в размер на 1231.62 лева- 49.26 лева , но на основание чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират то съдилищата по ГПК таксата не следва да е по – малка от 50 лева по всеки от исковете.

Воден от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, като неправилно, съдебно решение № 260006/от 22.03.2022 г. по гр.д. 1912/2020 г. на Районен съд Ловеч ,в частта в която са отхвърлени предявените от Й. С. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Ловеч, ул. „*****" № 9, вх. А, ет. 4, ап. 12 чрез адв. С. Л. от ЛАК, със съдебен адрес: гр. Ловеч, пл. „Т.К." № 1, комплекс „Д.", вх. Б, ет. 1, ап. 4 п р о т и в ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО РИБАРСТВО И АКВАКУЛТУРИ /ИАРА/, с Булстат: *****, с адрес: гр. Б., ул. "К.А.Б. ", № 1, икове с правно основание чл. 67, ал. 7, т.2 и т. 3 от Закона за държавният служител за заплащане на сумата 364.76 лева –допълнително трудово възнаграждение за положен извънреден труд през дните на официални празници за периода от 01.03.2016 г. до 23.02.2018 г и за заплащане на доп.тр.-възнаграждение за положен труд по време на почивни дни за периода от 01.03.2016 г. до 23.02.2018 г. в размер на сумата 1231.62 лева, ведно със законна лихва върху тези вземания от датата на превяване на иска, до окончателно изплащане, разноски в размер на сумата 36.41 лева и вместо него постанови :

ОСЪЖДА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО РИБАРСТВО И АКВАКУЛТУРИ /ИАРА/, с Булстат: ***, с адрес: гр. Б., ул. "К.А.Б. ", № 1 да заплати на Й. С. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Ловеч, ул. „*****" № 9, вх. А, ет. 4, ап. 12 чрез адв. С. Л. от ЛАК, със съдебен адрес: гр. Ловеч, пл. „Т.К." № 1, комплекс „Д.", вх. Б, ет. 1, ап. 4 на основание чл. 67, ал. 7, т.2 и т. 3 от Закона за държавният служител сумата 364.76 лева**

–допълнително трудово възнаграждение за положен извънреден труд през дните на официални празници за периода от 01.03.2016 г. до 23.02.2018 г сумата 1231.62 лева- допълнително трудово възнаграждение за положен труд по време на почивни дни за периода от 01.03.2016 г. до 23.02.2018 г. , ведно със законна лихва върху тези суми от датата на предявяване на исковете, до окончателно изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА, като правилно и законосъобразно решение № 260006/от 22.03.2022 г. по гр.д. 1912/2020 г. на Районен съд Ловеч, в останалата атакувана част .

ОСЪЖДА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО РИБАРСТВО И АКВАКУЛТУРИ /ИАРА/, с Булстат: *****, с адрес: гр. Б., ул. "К.А.Б.", № 1 да заплати на Й. С. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Ловеч, ул. „*****" № 9, вх. А, ет. 4, ап. 12 чрез адв. С. Л. от ЛАК, със съдебен адрес: гр. Ловеч, пл. „Т.К." № 1, комплекс „Д.", вх. Б, ет. 1, ап. 4 съдебно-деловодни разноси за въззивна инстанция в размер на сумата 350 лева/триста и петдесет лева/.

ОСЪЖДА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО РИБАРСТВО И АКВАКУЛТУРИ /ИАРА/, с Булстат: *****, с адрес: гр. Б., ул. "К.А.Б.", № 1 да внесе по сметка на ЛОС в полза на бюджета сумата 100 лева /сто лева/ държавна такса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване по цена на исовете.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____